

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Rodinné Věci a Dědictví](#) > [Dědictví](#) > [Přízpůsobení Věcných Práv](#) > France

Přízpůsobení věcných práv

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Jaká věcná práva by podle práva tohoto členského státu mohla vyplynout z dědictví?

Francouzské právo stanoví, že „*věcné zajišťovací právo je zákonné, soudní nebo smluvní, podle toho, zda je přiznáno zákonem na základě nároku, rozhodnutím o předběžném opatření nebo dohodou. Je movité nemovité v závislosti na tom, zda jde o movitý nebo nemovitý majetek. Je obecné, jde-li o movitý a nemovitý majetek bez rozdílu nebo jde-li o pouze movitý nebo pouze nemovitý majetek. Je specifické, jde-li o specifikovaný nebo specifikovatelný majetek, movitý nebo nemovitý.*“ (článek 2324 občanského zákoníku)

Zajišťovací právo v zásadě nezaniká smrtí jedné ze stran zatížení, neboť majetek a závazky zesnulého přechází na jeho dědice. Přechod veškerého majetku v případě smrti zahrnuje veškerá zajišťovací práva, ať už smluvní, zákonné nebo soudní.

Dědictví jako takové tedy nevytváří nová věcná práva k movitému majetku, ale spíše převádí děděním stávající věcná práva dědici.

Podle článku 2329 občanského zákoníku jsou věcná práva k movité věci, která mohou být součástí dědictví, následující:

- 1) zástavní práva k movitému majetku;
- 2) zástava hmotného movitého majetku;
- 3) zástava nehmotného movitého majetku;
- 4) zajištění ve formě zachování nebo postoupení vlastnictví.

Věcná práva k nemovitostem, která mohou být převedena nebo nabyta úmrtím, jsou tato:

- vlastnické právo a práva, která je zakládají (právo poživací a právo holého vlastnictví),
- užívací právo nebo právo na bydlení,
- právo stavby,
- služebnosti,
- emphyteusis (dlouhodobý pronájem).

V souvislosti s vypořádáním dědictví mohou být rovněž převedeny nebo nabyty věcné cenné papíry k nemovitému majetku ve formě zástavního práva, zástavy k nemovitosti a hypotéky (článek 2375 občanského zákoníku). Nemovitost přechází na právní nástupce s věcným zajišťovacím právem.

2 Jsou tato věcná práva zapsána v rejstříku práv k nemovitému či

movitému majetku a, pokud ano, je tento zápis povinný? Do kterého rejstříku (kterých rejstříků) se zapisují a jaké jsou požadavky a postup v souvislosti s tímto zápisem?

Podle práva upravujícího věcné zajišťovací právo k movitému majetku je toto zatížení spojeno s majetkem, a smrtí jedné ze stran zatížení tedy nezaniká.

Zatížení je však veřejné a je zapsáno do rejstříku, aby bylo všeobecně vymahatelné. Je na dědicích dlužníka nebo vlastníka, aby požádali příslušného soudního úředníka o formální změnu a o zapsání jména nového oprávněného do rejstříku cenných papírů na movitý majetek a jiných související transakcí (*registre des soretés mobilières et autres opérations connexes*).

Francouzské právo umožňuje dědici provést tuto změnu na základě článku R. 521-16 obchodního zákoníku: „*Pokud se návrh na provedení změny zápisu týká informací, jež se týkají dlužníka nebo vlastníka nemovitosti, kteří nejsou dlužníky, a jež jsou uvedeny v čl. R. 521-6 bodech 2, 3 a 4, použije soudní úředník tyto informace k nahrazení stávajícího zápisu. V případě nájemních operací týkajících se movitého majetku se změní pouze informace týkající se dlužníka. V ostatních případech zapíše soudní úředník změnu na okraj původního zápisu s uvedením data tohoto zápisu.*“

Podpůrné doklady, které je třeba předložit, musí prokazovat postavení nové oprávněné osoby jakožto dědice bývalého dlužníka nebo vlastníka.

Jakýkoli převod nebo nabytí věcných práv k nemovitému majetku úmrtím musí být doložen notářsky ověřeným prohlášením, v němž se uvádí, zda právní nástupci nebo odkazovníci dědictví přijali, případně s upřesněním podmínek takového přijetí v souladu s článkem 29 vyhlášky č. 55-22 ze dne 4. ledna 1955.

Tato věcná práva k nemovitostem, převedená nebo nabytá smrtí, se zapisují do katastru nemovitostí, pokud vyplývají z:

- dědění ze zákona, které zahrnuje pouze převod majetku nebo stanovení poživacího práva,
- dědění ze závěti, které umožňuje uplatnit jakékoli věcné právo k nemovitému majetku (služebnosti, užívací právo a právo na bydlení).

V departementech Bas-Rhin, Haut-Rhin a Moselle se tento zápis provádí z historických důvodů v katastru nemovitostí (*livre foncier*) vedeném soudcem nazývaným katastrální soudce (*juge du livre foncier*) (zákon ze dne 1. ledna 1924). Na Mayotte musí být od 1. ledna 2008 všechny budovy zapsány do katastru nemovitostí (*livre foncier*) vedeného ministerstvem pro registraci nemovitostí (Service de la conservation de la propriété immobilière) a všechny převody a registrace práv k těmto budovám musí být rovněž zaznamenány (článek 2509 občanského zákoníku).

V ostatních částech Francie se zápis provádí v katastrálním rejstříku (*fichier immobilier*), v němž jsou shromážděny informace, jako osobní spisy a stavební záznamy, a který vedou orgány pro registraci pozemků (*services de la publicité foncière*).

Podle čl. 28 bodu 3 vyhlášky č. 55-22 ze dne 4. ledna 1955 je registrace povinná pro notářské zápisy vyhotovené za účelem určení převodu nebo založení věcných práv k nemovitostem úmrtím.

Článek 69 bod 6 vyhlášky ze dne 14. října 1955 rozšiřuje rozsah notářského prohlášení na:

- poživací právo přiznané pozůstalému manželovi článkem 767 občanského zákoníku,
- převody věcných práv k nemovitému majetku vyplývající z darů poskytnutých mezi manželi ve prospěch pozůstalého, a to buď na základě manželské smlouvy, nebo během manželství,
- přiznání věcných práv k nemovitostem ve prospěch pozůstalého manžela, která vyplývají z ustanovení manželské smlouvy, která každému z nich převádějí odlišný podíl na společném majetku, v souladu s články 1520 a násl. občanského zákoníku.

Podle článku 33 vyhlášky č. 55-22 ze dne 4. ledna 1955 je lhůta pro splnění této formality čtyři měsíce ode dne, kdy byla podána žádost o notářskou pomoc. Právní nástupci mohou nést odpovědnost podle čl. 30-4 prvního pododstavce uvedené vyhlášky, pokud je o notářskou pomoc požádáno více než šest měsíců po smrti nebo, v

případech, kdy pořadí dědictví, pozůstalosti nebo práva přijmout nebo odmítnout dědictví změni následná událost, více než šest měsíců po této události.

Je na notáři, aby listinu uložil u katastrálních úřadů.

Zápis vyplývá ze založení listiny do rejstříku publikací týkajících se konstitutivních aktů, deklaratorních aktů nebo aktů převádějících práva.

3 Jaké účinky jsou spojeny se zápisem věcných práv?

Po zápisu je dědic vlastnického práva považován za zákonného držitele tohoto práva a má právo požívat stejné ochrany vůči žalobci, který své právo nezapsal, jako původní držitel.

Francouzské obecné právo uznává právo třetích osob na informace, a to na základě zásady volného přístupu ke katastru, jak je stanoveno v článku 2449 občanského zákoníku, a na to, aby si vyjasnily záležitosti týkající se věcných práv k nemovitostem. Nezakládá věcné právo k nemovitostem, ale je pouze nezbytnou podmínkou pro to, aby byly listiny vymahatelné vůči třetím osobám.

Neregistrace převodů nebo zřízení věcných práv k nemovitostem v případě smrti není – s výjimkou soukromých odkazů – sankcionována nevymahatelností vůči třetím osobám, na rozdíl od listin nebo rozhodnutí týkajících se převodu nebo založení věcných práv k nemovitostem mezi živými.

Sankci nevymahatelnosti nelze uplatnit, neboť univerzální právní nástupci nebo právní nástupci zesnulého jsou považováni za právní nástupce zůstavitele (*Continuation de la personne du défunt*). Třetí strany proto nemohou mít za to, že zesnulý je stále nositelem práv, a proto nemohou tento převod nebo založení práv ignorovat. V Alsasku-Moselsku jsou účinky zápisu podobné francouzskému obecnému právu, ač je zde několik specifických rysů, které je třeba zmínit:

- předmětem zápisu není listina, ale práva,
- zápis práv za účelem vymahatelnosti vůči třetím osobám (článek 38 zákona ze dne 1. června 1924),
- na zapsaná práva se vztahuje domněnka přesnosti, neboť jsou přezkoumávána katastrálním soudcem. Důkazní břemeno tedy nese ten, kdo zapsaná práva napadá.

Na Mayotte vede zápis budovy do katastru nemovitostí k vydání listiny o vlastnickém právu, která svědčí o postavení vlastníka. Zápis věcných práv k nemovitostem do katastru nemovitostí je činí vymahatelnými vůči třetím osobám.

Tato pravidla jsou legislativní povahy.

4 Jsou zavedena zvláštní pravidla a postupy pro přizpůsobení věcného práva, na něž má určitá osoba nárok podle práva rozhodného pro dědění, v případě, že právo členského státu, v němž se tohoto práva dovolává, toto věcné právo nezná?

Ve francouzském právu neexistuje žádné zvláštní pravidlo nebo postup pro úpravu věcného práva, které není francouzským právem uznáno.

Poslední aktualizace: 05/11/2025

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.